

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 7. januar 2004

Letnik XII

Št. 1

Zahteva državnega sveta, da državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča 2

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga Resolucije o nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji 3

Mnenje državnega sveta ob obravnavi Poročila o regionalnem razvoju 2003 4

Mnenje državnega sveta ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji 5

Mnenja komisij državnega sveta 6

Sklepi državnega sveta o obravnavanih vprašanjih in pobudah 17

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča

Sklep državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 (ZIOdLU246/02).

Državni svet Republike Slovenije je na 12. seji, dne 5. 11. 2003, ob obravnavi zakona o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 (ZIOdLU246/02), sprejel

SKLEP

da na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije zahteva od Državnega zbora Republike Slovenije, da ponovno odloča o zakonu o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 (ZIOdLU246/02).

Obrazložitev:

Državni zbor je dne 29.10.2003 sprejel Zakon o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28, s katero je Ministrstvu za notranje zadeve naložilo, da mora državljanom drugih republik nekdanje SFRJ, ki so bili dne 26.2.1992 izbrisani iz registra stalnega prebivalstva, po uradni dolžnosti izdati dopolnilne odločbe o ugotovitvi njihovega stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji od 26.2.1992 dalje.

Največjo pomanjkljivost zakona vidimo v dejstvu, da niso predvidene finančne posledice izvajanja tega zakona.

Po ocenah Ministrstva za notranje zadeve bo ministrstvo moralo pregledati približno 23.000 spisov, ki se nanašajo na posameznike, ki so jim bila izdana dovoljenja za stalno prebivanje. Individualni pregled je potreben zato, ker je potrebno izločiti vse tiste primere tujcev, ki so dovoljenje za stalno prebivanje že pridobili, niso pa bili na dan 23.12.1990 ter 25.2.1992 stalno prijavljeni v Republiki Sloveniji (nobena od evidenc, vzpostavljenih na podlagi kateregakoli zakona o tujcih, podatka o datumu stalnega prebivališča na omenjeni datum ne vsebuje).

Ob tem je Ministrstvo za notranje zadeve predvidelo, da bo za plače zaposlenih, ki se bodo ukvarjali z izdajo odločb, porabljenih 25.325.000,00 SIT (predvideno je, da bodo zadeve rešene v 6 mesecih), niso pa predvidene finančne posledice iz naslova zahtevanih odškodnin. Prav tako niso predvideni materialni stroški pri izdaji odločb, niso predvideni stroški povečanega obsega dela na upravnih enotah itd.

Odločba ustavnega sodišča pravi, da so bili državljani drugih republik nekdanje SFRJ ki so bili dne 26.2.1992 izbrisani iz registra stalnega prebivalstva, izbrisani neupravičeno. V kolikor jim je zaradi tega nastala škoda, so upravičeni do vložitve tožbe za odškodnino.

Kljub temu, da število potencialnih oškodovancev ni znano (lahko pa se ga predvideva) ter da ni znana praksa sodišča glede določanja višine odškodnine, pa lahko vseeno predvidevamo, da se bo za vložitve tožbe odločila večina upravičencev. Obstajajo možnosti, da bodo upravičenci zahtevali priznanje delovne oziroma pokojninske dobe za nazaj ter odškodnino iz naslova socialnih prispevkov ter prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (v javnosti se pojavlja ocena o 600 milijardah tolarjev odškodnine) skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi. Obstajajo torej možnosti uveljavitve vseh pravic za nazaj in to tudi nekaterim od tistih, ki so leta 1991 odšli iz Slovenije, ker so nasprotovali samostojni slovenski državi.

Zakon določa, da mora ministrstvo za notranje zadeve tujcu ali tujki (v nadaljevanju: tujec), ki je pridobil dovoljenje za stalno prebivanje po takrat veljavnem Zakonu o tujcih, izdati odločbo o ugotovitvi njegovega stalnega prebivanja v RS od 26.2.1992 oziroma od dne izbrisa do pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje kot dopolnitev izdanega dovoljenja za stalno prebivanje.

Zakon pa nikjer ne določa, da se dejansko stanje za vsako osebo posebej preveri. Po našem mnenju je potrebno upoštevati mnenje zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki navaja, da je treba ugotoviti dejanske okoliščine za posamezno osebo in se ne zadovoljiti s fiktivnimi stanji ter za postopek ugotavljanja naslova stalnega prebivališča v obdobju za nazaj čim širše uporabiti obstoječe listinsko gradivo.

Ocenjujemo, da ta zakon ni zadnji težki zalogaj za slovenski proračun, saj je v zakonodajnem postopku tudi *predlog zakona o stalnem prebivanju tujcev z državljanstvom drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, ki so imeli na dan 23.12.1992 v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče*, ki ureja »drugi del zgodbe«. Poleg še večjega finančnega bremena za Slovenijo pa ta zakon pomeni podvajanje zakonske ureditve področja, s čimer se odpirajo možnosti številnih zlorab.

Zaradi navedenega menimo, da zakon o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 ni potreben, in je veto upravičen, saj bo v primeru, da bosta isto področje uredila dva zakona, prišlo do podvajanja urejenosti iste materije. Po našem mnenju dva zakona tudi omogočata zlorabo.

Državni svet predlaga, da se obe zadevi uredita v enem zakonu, ki naj čim bolj natančno predvidi finančne posledice.

***

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Marjan Maučec.

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga resolucije o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji EPA 950-III

Državni svet Republike Slovenije je na 11. seji, dne 15. 10. 2003, na podlagi prvega odstavka 55. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) obravnaval predlog resolucije o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije, in sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu resolucije o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Slovenije

1. Državni svet Republike Slovenije načelno podpira predlog resolucije o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji in poudarja, da je predvidena dinamika izgradnje avtocestnega križa glede na razvojne potrebe prepočasna. Predlagana počasnejša dinamika izgradnje avtocestnih povezav v Sloveniji ima lahko negativen učinek na skladen in enakomeren regionalni in gospodarski razvoj slovenskih regij, zato je treba za pravočasno dokončanje avtocestnega omrežja in glede na finančne zmožnosti države oziroma usmerjenost sredstev državnega proračuna zagotoviti dodatne finančne vire za pospešitev dinamike uresničitve NPIA (kohezijski skladi, ISPA).

Ob upočasnitvi uresničevanja programa izgradnje avtocestnih povezav v Sloveniji se državnemu svetu postavlja vprašanje, ali je utemeljena izgradnja nekaterih objektov, ki so zahtevali velika finančna sredstva in po naši oceni niso nujno potrebni kot npr. cestninska postaja Razdrto.

2. Državni svet opozarja, da je z vidika skladnega regionalnega razvoja predlagano odmikanje začetka gradenj pomurskega kraka nesprejemljiv, saj severovzhodni del Slovenije že sedaj najbolj zaostaja v razvoju, s kasnejšo izgradnjo tega avtocestnega kraka pa se bodo razlike samo še povečevale. Odsek Lenart – Vučja vas predstavlja ozko grlo V. evropskega prometnega koridorja, zato državni svet pričakuje, da bo ta odsek dobil v srednjeročnem planu večjo prioriteto.
3. Državni svet nadalje opozarja na razpredelnico 7, ki ponazarja prometno obremenitev, faktorje prepustnosti in oceno razmer na odsekih obstoječih glavnih in regionalnih cest, kjer avtoceste in hitre ceste še niso zgrajene. Po njegovem mnenju bi morala razpredelnica vsebovati tudi ostale navezovalne ceste in na podlagi ocene razmer za te odseke določiti prioritete. Poleg tega ni razumljivo, na kakšni osnovi so ocenjene razmere na odseku Slovenska Bistrica – Hajdina kot normalne, saj praksa kaže, da so razmere v Pragerskem vse prej kot normalne.
4. Državni svet ugotavlja, da je predvidena izgradnja dodatnih cestninskih postaj Vogrsko in Ivančna Gorica, čeprav tako lokalne skupnosti kot prebivalci, ki jih bo predvidena izgradnja najbolj prizadela, temu odločno nasprotujejo.

5. Državni svet pričakuje, da bo predlagatelj ponovno preučil uporabo kriterijev in meril za določitev prioritet v zvezi s konkretnimi pripombami, ki jih je prejel iz zainteresiranih okolij, in se do njih opredelil.
6. Državni svet predlaga, da se resolucija o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji spremeni tako, da se beseda "predvidoma" nadomesti z besedama "najkasneje do". Izhajajoč iz prvega programa izgradnje avtocest, kjer so bili določeni roki za izgradnjo posameznih avtocestnih odsekov na podoben način in kasnejše visoke nerealizacije načrtovanih gradenj, smo soočeni ob takih opredelitvah z "predvidoma do", ne pa "najkasneje do", da bo po poteku roka izdelan ponovno naslednji program oziroma resolucija, izgradnje pa ne bodo realizirane. Če je namera vlade in državnega zbora resna, ni nobenega razloga, da se po principih, ki veljajo za vsako planiranje, pa tudi za tak program, določijo skrajni roki. Za njih morajo tako ministrstvo kot druge institucije prevzeti odgovornost za realizacijo.
7. Resolucija o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji se mora dopolniti tako, da bo nesporno določeno, da bo dolenjski avtocestni krak od Ljubljane do Bregane zgrajen v celoti najkasneje do leta 2008.

Enako kot proti Primorski, Štajerski in Gorenjski se mora tudi za Dolenjsko in program vključiti obveznost izgradnje kakovostne oziroma ustrezne vzporedne necestninske ceste. Že sedanja izgradnja avtoceste je na več delih povozila sedanjo tako imenovano cesto bratstva in enotnosti. V določenem delu ima tudi vzpone, ki presegajo najvišje še strokovno sprejemljive za ta nivo cest. Zaradi enakovrednega oziroma enakopravnega obravnavanja prebivalcev tudi tega dela Slovenije (ki je v primerjavi z drugimi območji izgubil zaradi spremenjene zakonodaje na področju obračuna nadomestil kmetijskih zemljišč več sto milijonov tolarjev, ki bi bili zelo potrebni za razvoj kmetijstva na tem območju), je treba tudi prebivalcem tega območja omogočiti vožnjo po vsaj približno enakovredni cesti od Bregane do Ljubljane, kot je to proti Štajerski, Primorski in Gorenjski. Upoštevajoč, da ni možno v praksi realizirati te upravičene zahteve istočasno z izgradnjo avtoceste, naj se tem prebivalcem za obdobje do izgradnje take ceste omogoči uporaba avtoceste brez plačila cestnine.

Omogočiti se mora tudi kakovostno priključevanje na avtocesto za prebivalce Bele Krajine in Sevnice. Prebivalci teh območij ocenjujejo, da nimajo kakovostnega priključevanja na avtocesto, zato jim je treba na sevniškem območju omogočiti priključevanje v Trebnjem in za Belo Krajino v Novem mestu. Slednje utemeljujemo tudi s tem, da samo na mejnem prehodu v Metliki iz te relacije letno prihaja okrog 600.000 vozil.

8. Državni svet predlaga, da se v razpredelnici 10a, ki opredeljuje predvidene letnice sprejemov Uredb o lokacijskih načrtih, v točki

C. Primorski krak AC Postojna/Divača-Ilirska Bistrica-Jelšane letnica december 2010 nadomesti z letnico december 2007. Z vidika kriterijev, na podlagi katerih se določajo prioritete gradnje avtocestnih odsekov (ekonomska upravičenost, prometna politika, razvojna politika in okoljevarstvena politika), bi moral biti ta odsek terminsko opredeljen v letu 2007 in ne šele v letu 2010. V skladu z dogovorom in obvezami, ki jih ima naša država do Evropske unije, bo mejni prehod Jelšane eden od treh enakovrednih schengenskih mejnih prehodov. Poleg tega bodo Hrvatje v letu 2004 dokončali avtocesto (jadransko-jonska avtocesta) do slovensko - hrvaške meje, kasnejša realizacija tega odseka pa bi imela tudi negativen vpliv na gospodarski razvoj lokalnih skupnosti.

9. V zvezi s prometno problematiko na cesti G2-106 državni svet podpira zahtevo županov občin Dobropolje, Ig, Kočevje, Kostel, Loški potok, Osilnica, Ribnica, Sodražica, Velike Lašče, Grosuplje, Ivančna gorica in Škofljica, da se z dopolnitvijo resolucije o Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji zagotovi izgradnja nove obvozne ceste od Pijave Gorice do priključka na AC pri industrijski coni Ljubljana - Rudnik, izvoz Ig, v skupni dolžini 7 km. Gradnja tega odseka se mora pričeti v najkrajšem možnem času in ne šele po letu 2009, kot je predvideno za začetek gradnje odsekov, ki niso bili sestavni del Nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji (dodatni program), so pa sestavni del sedanjega predloga resolucije.

Izgradnja nove navezovalne ceste je nujna, ker predstavlja odsek obstoječe ceste Škofljica - Lavrica - priključek na AC ozko grlo, saj prevzema promet od AC izvoza Ljubljana-Jug proti Škofljici, velikim Laščam, Ribnici, Kočevju, Kostelu in Osilnici, obenem pa navezuje nase promet občin Ig, Dobropolje, Sodražica, Loški potok, pa tudi Grosuplje in Ivančna Gorica, predvsem kadar se pojavljajo nesreče ali zapore na južni avtocesti. V petnajstih letih po odprtju avtoceste v smeri Ljubljana - Novo mesto se je zaradi neugodnih gospodarskih razmer na južnem delu države, dnevni promet v smeri glavnega mesta in nazaj povečal za štirikrat, trend pa kaže nadaljnje zgoščenje prometa na tem območju. Najbolj kritično je vsakodnevno prometno stanje v naseljih Škofljica in Lavrica, kjer so največje in nepremostljive ovire:

- nivojsko križanje G2-106 in dolenske železnice na Škofljici, kjer

- se v prometnih konicah pojavlja tudi najgostejši železniški promet, semaforji za šolarje na Lavrici pred šolo in na Škofljici, ki omogočajo prehod G2-106,
- številni cestni priključki, ki navezujejo naselja na G2-106,
- številni individualni prometni priključki stanovanjskih hiš neposredno na G2-106,
- trgovine, bifeji in druge poslovne dejavnosti, ki s parkiranjem neposredno na odstavnem pasu G2-106 povečujejo zastoje,
- ob prometnih nesrečah na južni AC se usmeri večina prometa skozi Škofljico, kar povzroči popolno blokado prometa v vseh smereh.

Vse naštetu povzročata večkilometrski stoječe kolone vozil v jutranjem času od Lavrice pa vse do Pijave Gorice. V popoldanskem času se slika ponovi v obratni smeri. Sedanja sanacija križišča na Škofljici, kjer bo postala prednostna kočevska cesta, zaradi številnih prej navedenih dejstev ne bo prinesla bistvenega izboljšanja prometnega pretoka. Protesti voznikov na tej trasi so vse pogostejši, na cestah pa so pogoste tudi različne nesreče. Prometno stanje bo v bližnji prihodnosti še slabše oziroma se pričakuje še dodatna obremenitev zaradi naslednjih razlogov:

- aktiviranje skladišča blagovnih rezerv v Ortniku,
- v soseski VS 4/4 na Lavrici je v teku gradnja večje stanovanjske soseske (končanih je 140 stanovanj), zazidalni načrt predvideva še pribl. 400 stanovanjskih enot z izvozom na G2-106,
- v soseski VS 9/10 na Škofljici so v pripravi zemljišča za gradnjo pribl. 250 stanovanjskih enot in 50 stanovanjskih hiš z izvozom na G2-106 pri osnovni šoli,
- sprejet je zazidalni načrt in v izgradnji je poslovno obrtna cona na Škofljici, glavni izvoz na staro kočevsko in nato na G2-106,
- gradnja prizidka k Osnovni šoli Škofljica bo podvojila zmogljivost šolskega poslopja, v isti zgradbi je načrtovanih tudi več oddelkov za varstvo otrok (jutranji in popoldanski promet),
- zgoščenje individualnih gradenj ob vsej trasi G2-106,
- povečevanje dnevne migracije v Ljubljano iz vseh navedenih občin.

***

Za poročevalca je bil določen podpredsednik državnega sveta Jože Stanič.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi Poročila o regionalnem razvoju 2003 EPA 996-III

Državni svet Republike Slovenije je na 11. seji, dne 15. 10. 2003, na podlagi prvega odstavka 55. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) obravnaval Poročilo o regionalnem razvoju 2003, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije, in sprejel naslednje

MNENJE k Poročilu o regionalnem razvoju 2003

Državni svet Republike Slovenije se je seznanil s Poročilom o regionalnem razvoju 2003 in pozitivno ocenil njegovo pripravo v primerjavi s poročilom za leto 2001, saj vsebuje bistveno več kazalcev, preko katerih se lažje ocenjuje področje regionalnega razvoja.

Državni svet ugotavlja, da stanje na področju regionalnega razvoja ni zadovoljivo. Ker poročilo ne vsebuje nekaterih ključnih pokazateljev dejanskega stanja na področju regionalnega razvoja (število zaposlenih v gospodarskih in negospodarskih dejavnostih, podatki o številu izobraževalnih organizacij in koncentraciji znanja, investicije v osnovna sredstva, porazdelitev kapitala v slovenskem prostoru),

ima relativno vrednost. Omenjeni razvojni kazalci so potrebni za oceno razvojnih potencialov po posameznih regijah, na njihovi osnovi pa bi bila ocena obstoječega stanja na področju regionalnega razvoja bistveno bolj realna.

Državni svet izraža zaskrbljenost nad indeksom razvojne ogroženosti, ki je podlaga za razvrščanje regij glede na njihovo stopnjo razvitosti, saj je najmanj razvito Pomurje 30 krat razvojno bolj ogroženo od najbolj razvite Osrednjeslovenske regije.

Državni svet izpostavlja razmerje med najbolj razvito Osrednjeslovensko regijo in najmanj razvitim Pomurjem glede bruto osnove za dohodnino na prebivalca, ki znaša 1,5:1. Ta podatek nam kaže velike razlike, saj imajo v najbolj razviti regiji s 50% večjo bruto osnovo za dohodnino večjo kupno moč. Če ta podatek ekstrapoliramo na obdobje desetih let in če se to razmerje ohrani, lahko govorimo o katastrofalnem stanju. Poleg tega so že v osnovi pomurske občine v primerjavi z razvitimi območji v slabšem položaju, saj prve glede na določbe zakona o financiranju občin, da 35% prihodkov iz dohodnine pripada občini, dobijo iz tega naslova bistveno manj sredstev.

Neustrezen sistem financiranja občin povzroča med posameznimi območji še večje razvojne razlike, zato je zakon o financiranju občin potreben sprememb.

Državni svet opozarja, da je sredstev neposrednih razvojnih spodbud v primerjavi s posrednimi spodbudami premalo. Z ukinitvijo demografskega sklada in neposrednih spodbud lokalnim skupnostim je bil ukinjen eden izmed rednih virov financiranja lokalne infrastrukture, s tem pa se je investicijska moč lokalnih skupnosti posredno zmanjšala tudi za financiranje regionalnih projektov. To povzroča slabitev absorpcijske sposobnosti lokalne samouprave kot partnerja v regionalnem razvoju, saj se sredstva, ki so sicer namenjena regionalnim projektom, preusmerjajo v lokalne projekte. Šibkejša in manj razvita območja so kadrovske šibkejša in s tem manj učinkovita pri pripravi kvalitetnih razvojnih projektov, kar predstavlja enega izmed poglavitnih problemov za možnost koriščenja evropskih strukturnih skladov. Razvojno zaostala območja se soočajo z izgubo intelektualnega potenciala oziroma človeškega kapitala, to pa povzroča probleme pri ustanavljanju institucij, ki potrebujejo kvalitetne kadre. Dokler bodo regije, ki nimajo zagotovljenih osnovnih pogojev za življenje (oskrba s pitno vodo, kanalizacija), v slabšem položaju, ne moremo govoriti o skladnem regionalnem razvoju oziroma zmanjševanju regionalnih razlik.

Državni svet poudarja, da resorna ministrstva pri vodenju politike razdeljevanja posrednih spodbud premalo upoštevajo sprejeto Strategijo regionalnega razvoja Slovenije in njene cilje, zlasti regionalne kriterije, kar je tudi eden izmed razlogov, da se razvojne razlike med regijami ne zmanjšujejo v zadostni meri.

Državni svet tudi poudarja, da mora Služba Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj voditi bolj aktivno politiko koordiniranja in usmerjanja ter nadzora posrednih regionalnih spodbud.

Državni svet ugotavlja, da je postavljen cilj glede (najmanj) ohranjanja BDP na prebivalca po kupni moči v vseh statističnih regijah neustrezen in premalo ambiciozen, saj ne zagotavlja skladnega regionalnega razvoja oziroma zmanjševanja razvojnih razlik med regijami. Glede stopnje brezposelnosti, ki predstavlja ključen problem regionalnega razvoja, državni svet izraža pomislek glede dejanskih premikov v smeri izboljšanja stanja v gospodarskem sektorju, saj je rezultat verjetno posledica spremenjene metode merjenja tega kazalca in sprememb kriterijev za določanje statusa brezposelnosti.

Državni svet opozarja, da je treba pri pripravi regionalnih razvojnih programov upoštevati tudi druge vrednote razvoja kot so znanje in kvaliteta življenja in ne samo ekonomsko učinkovitost, saj samo ekonomski kriterij ni zadosten pogoj za uspešno izvedbo regionalnih razvojnih programov.

Pri strokovni analizi glede možnih modelov regionalizacije oziroma ustanavljanja pokrajin bo treba upoštevati podatke Poročila o regionalnem razvoju – 2003, kajti z izbiro modela lahko vplivamo na povečevanje ali pa zmanjševanje razlik med pokrajinami. Če bomo dobili jasno sliko o nalogah in odgovornosti pokrajin ter o sistemu njihovega financiranja, bo odločanje o številu pokrajin v manjši meri sledilo interesom posameznih političnih strank ter parcialnim težnjam slovenskega prostora. V zvezi s tem vprašanjem državni svet opozarja na podatek o neto medregijskem selitvenem saldu, ki kaže na velik pritisk na Ljubljano, kar bi kazalo upoštevati pri analizi o številu pokrajin oziroma pripravi zakona o pokrajinah, kajti če bomo dobili pokrajino na območju Ljubljane s širšo okolico ter ostale pokrajine, bodo razlike še večje, predvsem pa ostale pokrajine v primerjavi s širšim ljubljanskim območjem kot pokrajino ne bodo v enakopravnem položaju.

Skladnejšega regionalnega razvoja in s tem zmanjšanja razvojnih razlik v slovenskih regijah ne bomo dosegli brez ustrezne institucionalne nadgradnje razvoja oziroma vzpostavitve pokrajin kot nosilke regionalnega razvoja. Brez decentralizacije oblasti v upravno administrativnem smislu in javnih financ ter prenosa pristojnosti nekaterih instrumentov makrofiskalne politike na regionalni nivo ne bo pravih učinkov regionalnega razvoja. Državni svet ob tem poudarja, da zaradi specifičnih problemov v posameznih regijah enotno uvajanje instrumentov regionalne politike na območju cele države ni primerno. Instrumente je treba diferencirati na različnih območjih, kar je možno le z izgradnjo institucionalne strukture na regionalnem nivoju in prenosom pooblastil na ta nivo, kjer se bodo ukrepi in politike regionalnega razvoja lažje prilagajali specifičnim problemom posameznih območij. Poleg decentralizacije pa ne smemo pozabiti na pomen procesa dekoncentracije javne uprave in javnih financ.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Darko Fras.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji EPA-986-III

Državni svet Republike Slovenije je na 11. seji, dne 15. 10. 2003, na podlagi prvega odstavka 55. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) obravnaval zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije, in sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji - prva obravnava

Državni svet Republike Slovenije podpira predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji kot primerno podlago za nadaljnjo obravnavo.

Državni svet sprejema oceno predlagatelja, da je iz strateškega vidika predlagana rešitev sprejemljiva za dokončanje izgradnje avtocestnega omrežja, ki je eden temeljnih pogojev za policentrični razvoj in s tem skladnega regionalnega razvoja. Če želimo nadaljevati z izgradnjo avtocestnega križa s primerno dinamiko, ki sicer odstopa od želja na

posameznih območjih, je treba iskati določene rešitve v smeri iskanja dodatnih virov ali pa dodatnega zadolževanja, kjer pa smo že dosegli maksimum in zato vsako nadaljnje zadolževanje povzroča povečevanje javnega dolga države. Dokler bo država imela nadzor nad delovanjem DARS-a in kot večinska lastnica vpliv na poslovno politiko podjetja, je predlagana rešitev sprejemljiva.

V zvezi z vprašanjem dokapitalizacije novega DARS-a oziroma njegove prave ocene kapitalske vrednosti in s tem povezano potrebo po večjem kapitalskem vložku države, državni svet meni, da predviden znesek (pribl. 9 mrd SIT) ne predstavlja velike vsote glede na moč podjetja, vendar se zaveda, da država glede na finančno situacijo ni sposobna večjega kapitalskega vložka.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Darko Fras.

Prvi odstavek 86. člena poslovnika državnega sveta – državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja in pobude državnega svetnika Dora Hvalice za oblikovanje delovne skupine zadolžene za stike z javnostjo

Državni svet Republike Slovenije je na 11. seji, dne 15. 10. 2003, ob obravnavi vprašanja in pobude, ki ju je državni svetnik Dora Hvalica naslovil na vodstvo državnega sveta, na podlagi prvega odstavka 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99), sprejel naslednji

SKLEP

Oblikuje se delovna skupina državnega sveta, ki bi bila posebej zadolžena za stike z javnostjo, za dajanje izjav, vodenje polemik, tiskovnih konferenc in podobno. V njej naj poleg predsednika in sekretarja državnega sveta ter profesionalnega delavca za stike z javnostjo iz strokovne službe sodeluje vsaj po eden predstavnik iz vsake interesne skupine, ki ga skupina predlaga zato, ker je pisno, retorično in medijsko učinkovit.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o divjadi in lovstvu - prva obravnava EPA 995-III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 10. seji, dne 27. 10. 2003, obravnavala predlog zakona o divjadi in lovstvu - prva obravnava, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim Antonom Anderličem.

Predlog zakona ohranja nekatere rešitve, ki so ustrezno rešene že v sedanji zakonodaji ter so dopolnjene z novostmi, ki izhajajo iz obstoječega aktualnega družbeno političnega stanja. Po predlagani zakonski rešitvi naj bi divjad ostala državna last, lovske pravice in koncesije za vsa lovišča pa bi naj podeljevala država, pri čemer bi najmanjša površina lovišč znašala 2.000 ha. Posebna novost v predlogu zakona je koncesija, ki bi jo naj upravljalci lovišč plačevali državi, pri čemer bi za lovišče z posebnim namenom koncesijo podeljevala Vlada Republike Slovenije, lovišča lovskih društev pa na podlagi javnega razpisa pristojni minister. Pri plačilu koncesnin pa naj bi imele prednost in koristi predvsem lokalne skupnosti.

Predstavniki lovskih društev Preddvor, Kokra in Krvavec pa so izrazili nezadovoljstvo, ker izjava, podpisana s strani županov občin glede vračanja lovišč v ničemer v zakonu ni bila upoštevana, prav tako pa lokalne skupnosti, lastniki gozdov in nasploh civilna družba niso sodelovali pri pripravi predloga zakona. V mnogih poglavjih in členih

predloga zakona vloga, pomen in sodelovanje lokalnih skupnosti sploh ni omenjena ali upoštevana (npr. pri lovsko upravljalskih območjih, loviščih s posebnim namenom, načrtovanju upravljanja z divjadjo, javni službi za področje divjadi in lovstva, nalogah upravljalcev, koncesijah za upravljanje z divjadjo v loviščih s posebnim namenom in loviščih, divjadi v ujetništvu in oborah, preprečevanju in povračilu škode od in na divjadi, organiziranosti lovstva, lovsko čuvajski službi, lastninjenju družbenega premoženja in podobno), zato bi bilo potrebno vse to upoštevati.

Predstavnica Združenja lastnikov gozdov in lovskih upravičencev Slovenije je izjavila, da združenje ostro nasprotuje predlogu zakona, saj bi morala lovska pravica pripadati lastnikom zemljišč, ki bi lovišča tudi upravljali ali jih dajali v zakup. Lovišča bi morala biti velika najmanj 115 do 200 ha, poudarila je, da v primeru, če bo zakon sprejet, bodo poskušali uveljavljati pravico na Ustavnem sodišču Republike Slovenije, kakor tudi na Evropskem sodišču za človekove pravice. Predlagala je, da se zakon umakne iz procedure, saj je priporočilo EU, da morajo biti zakoni, ki se sprejemajo v državnem zboru usklajeni s civilno družbo. Predlog zakona predstavlja kršenje treh členov Ustave Republike Slovenije, ki govori o podjetništvu in gospodarski pobudi; lovska pravica sodi k lastniku zemljišča, zato gre za poseg v osebno lastnino in kršenje ustave.

Predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije pa je poudaril, da predlog zakona v celoti zavračajo, saj je zadnji dve leti predlog lovskega zakona pripravljalo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, kjer so bila stališča Lovske zveze Slovenije in Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije že precej usklajena, zato jih je vložitev tega predloga zakona skupine poslancev neprijetno presenetila, s čimer je dveletno delo predstavnikov ministrstva in zbornice bilo izničeno. Predlog v največji možni meri zastopava lastnike kmetijskih zemljišč in gozdov, saj je divjad last države; iz tega izhaja, da ima država tudi lovsko pravico in podeljuje koncesijo za upravljanje z divjadjo lovskim organizacijam za nedoločen čas. Pri tem imajo absolutno prednost obstoječe lovske družine, pri čemer lovske organizacije plačujejo nadomestilo za koncesijo državi. Lastniki zemljišč nimajo lovske pravice na svojem zemljišču, prav tako niso upravičeni do nobenega nadomestila za izvajanje lovske dejavnosti na njihovih zemljiščih, zato v primeru sprejetja takšnega zakona ne bodo več stoddotni lastniki svojih zemljišč. Predlog zakona grobo posega v lastninske pravice gozdnih in kmečkih posestnikov ter celo zapoveduje lastnikom, da morajo kot dobri gospodarji zaščititi svoja zemljišča pred škodami od divjadi. To pa pomeni, da sofinancirajo lovsko dejavnost, ki jo na njihovem zemljišču opravlja nekdo drug. Zaskrbljujejo je tudi dejstvo, da so postopki za ugotavljanje in povračilo škod enako dolgotrajni in zapleteni kot doslej. Novi predlog zakona v ničemer ne rešuje problema škod zaradi divjadi, ki se vlečejo že desetletja in so danes celo vedno bolj pereče.

Na Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije menijo, da predlog zakona uvršča na seznam divjadi kar 127 vrst ptic, od katerih je šestim do sedaj zaščitenim vrstam določil tudi lovne dobe, pri čemer za večino od njih ni nobenega utemeljenega vzroka za odstrel. Potrebno je poudariti, da zasebna lovišča ali zasebne lovske družine nikakor ne pomenijo poslabšanja stanja na področju ekologije. Dober primer je gozdarstvo, ki kljub temu, da se je površina zasebnih gozdov v zadnjem desetletju povečala so gozdovi enako pestri, lesna zaloga in prirastek pa se nenehno večata; potrebno je samo vzpostaviti ustrezen nadzor. Za podeželje bi v nekaterih delih Republike Slovenije pomenil lovski turizem pomemben vir dohodka, saj je kmetijstvo že nekaj časa izpostavljeno kritikam zaradi subvencioniranja pridelave. Po drugi strani pa država ne dovoli lastnikom zemljišč, da bi sami, brez njene pomoči ustvarjali dohodek.

Predstavnik Lovske zveze Slovenije pa je poudaril, da vloženi predlog zakona podpirajo, saj zajema bistvene sestavine, ki zagotavljajo nadaljevanje sonaravnega gospodarjenja z divjadjo, zaščito divjadi in njenih habitatov, enakopravno vključevanje vseh državljanov pri izvajanju naravovarstvene in lovske dejavnosti. Med lovsкими

organizacijami bo organizirana razprava o predlogu zakona s ciljem, da se oblikujejo posamezne konkretne pripombe, ki bodo še dodatno dvignile kvaliteto zakonskega predloga in te pripombe bo Lovska zveza Slovenije posredovala predlagateljem.

Predstavnik Lovske zveze Slovenije je nadalje poudaril, da stojijo na stališču, da se zakonski predlog ne sme menjati na ključnih točkah (velikost lovišč, lovsko pravica) in da mora divjad ostati državna last, saj je glavna dilema izražena preko nekaterih društev rešena tako, da je lastnikom zemljišč zagotovljena prednostna pravica pri vključevanju v lovsko družino, na območju katere imajo zemljišče tako, da jim je s tem dana možnost, da se lahko pod pogoji, ki veljajo za vse državljane, aktivno lovsko udeležujejo. Vsaka drugačna sistemska rešitev lovstva bi po mnenju Lovske zveze Slovenije vodila v smer, da bi se lovstvo obravnavalo kot šport in ne kot del naravovarstvene dejavnosti, kar sedaj tudi je.

V razpravi so člani komisije ugotovili, da tudi Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ima pripravljen predlog zakona o divjadi in lovstvu, ker pa ni bil usklajen, ga ni predložilo v zakonodajno proceduro. Predloženi zakon ni bistveno drugačen od veljavnega zakona iz leta 1976, še več, poskuša izsiljevati nekaj, kar ni usklajeno, poleg tega pa prinaša dodatne obremenitve za kmete in obveznosti ter visoke sankcije.

Komisija meni, da je nujno potrebno upoštevati interese lokalnih skupnosti, saj v primeru če le-ti ne bodo upoštevani, zakon ne bo zaživel, poleg tega pa bo postal predmet ustavnih sporov, zato bi veljalo opraviti javno razpravo po občinah, ne pa hiteti s sprejemom zakona.

Komisija nadalje ocenjuje, da predlog zakona ni pripravljen v duhu pravil Evropske unije, pri čemer je prisotna popolna ignoranca civilne družbe oziroma lastnikov gozdov, kjer bi bil potreben vsaj minimalen konsenz, zato je pričakovati konflikt interesov med lovci in kmeti.

Komisija je po razpravi sprejela (7 glasov za in 1 glas proti) naslednji sklep:

Predlog zakona o divjadi in lovstvu - prva obravnava ni primeren za nadaljnjo obravnavo, zato Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da ga po splošni razpravi **zavrne**.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvi zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije - druga obravnava EPA 931 - III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 10. seji, dne 27. 10. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvi zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije - druga obravnava, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložil poslanec Alojz Sok.

Mnenje Vlade Republike Slovenije, ki so ga člani komisije prejeli s sklicem, je dodatno obrazložila predstavnica Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano; poudarila je, da se Vlada Republike Slovenije ne strinja z vsemi predlaganimi spremembami in dopolnitvijo zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, zato Vlada Republike Slovenije predloga zakona o spremembah in dopolnitvi zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, ki ga je vložil poslanec Alojz Sok, ne podpira.

Predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije pa je dejal, da je Ustavno sodišče RS z ustavno odločbo razveljavilo prve odstavke 13., 29. in 35. člena zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije s tem, da razveljavitev začne učinkovati po poteku enega leta od objave v Uradnem listu. Nadalje je Ustavno sodišče z odločbo ugotovilo, da je zakon o Kmetijsko gozdarski zbornici v neskladju z Ustavo, ker ne določa meril za določitev višine zborničnega prispevka, rok za odpravo neskladja pa je 31. 12. 2003. Zaradi obeh ustavnih odločb so na Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije v sodelovanju z Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pripravili celovit predlog sprememb zakona, ki sledi odločbama Ustavnega sodišča in v celoti ureja razveljavljene člene oziroma člene, ki so v neskladju z ustavo.

Poudaril je, da se s predlogom zakona ne strinjajo, saj po njihovi oceni predlog zakona površno in nesistemsko ureja področja, o katerih je odločalo Ustavno sodišče, uporablja netočne podatke ter hkrati predlaga tudi povsem nove rešitve, ki z ustavnima odločbama niso povezane in predstavljajo poseg v temelje, na katerih je bila po dolgih letih usklajevanja ustanovljena Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije. Še posebej je opozoril na določene predloge, ki so za Kmetijsko gozdarsko zbornico in njeno poslanstvo popolnoma nesprejemljiva in hkrati pomenijo rušenje vzpostavljenega sistema dela Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, ti pa so zvišanje meje katastrskega dohodka za obvezno članstvo z 20.000 na 66.666 SIT, ukinitve plačila pavšala, volitve v svet zbornice iz prve volilne skupine

in izločitev kontrolne in selekcijske službe iz pristojnosti Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije.

Po razpravi je komisija soglasno sprejela naslednji sklep:

Komisija predloga zakona o spremembah in dopolnitvi zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije - druga obravnava, ki ga je predložil poslanec Alojz Sok, **ne podpira**.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o veterinarstvu - skrajšani postopek EPA 882 - III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 8. seji, dne 4.9.2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o veterinarstvu, ki ga je državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim Francem Sušnikom.

Predstavniki predlagateljev predloga zakona je v obrazložitvi poudaril, da s predlaganimi spremembami želijo urediti področje notranjega prometa z živalmi, saj je po sedanjih ureditvah potrebno za vsak premik živali v notranjem prometu poleg potnega lista pridobiti še po mnenju predlagateljev nepotrebno zdravstveno spričevalo. Države Evropske unije takšne ureditve namreč ne poznajo, saj je tam potni list tisti dokument, ki spremlja in ureja promet na notranjem trgu.

Predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pa je v obrazložitvi mnenja Vlade Republike Slovenije k predlaganemu zakonu pojasnil, da Vlada RS predlaganih sprememb zakona ne podpira, saj so v nasprotju z ostalo ureditvijo v zakonu, poleg tega pa so v nasprotju z zakonodajo EU. V Republiki Sloveniji zaenkrat še ni zagotovljena sledljivost živali drugače, kot z veterinarskimi spričevali. Z uveljavitvijo Centralnega registra govedi bo za to vrsto živali možno zagotavljati sledljivost tudi s potnimi listi, vendar le takrat, ko bo Centralni register popolnoma operativen in bo to potrjeno tudi s strani Evropske unije. Ukinitve veterinarskih spričeval bi v Republiki Sloveniji lahko imela za posledico izbruh hujše kužne bolezni živali in celo ogrožanje zdravja ljudi, kar predstavlja veliko odgovornost.

Po razpravi je komisija predlog zakona **podprla**, soglašala pa je tudi s pripombami in stališči Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije:

K 3. členu

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“Naslov 16. člena “veterinarsko spričevalo” se spremeni v “promet živali”.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“Besedilo 16. člena se spremeni tako, da se glasi:

1. Živali morajo biti na predpisan način označene in vpisane v register za posamezne vrste živali.
2. Živali v prometu spremlja potni list ali drug predpisan dokument, iz katerega je razvidno poreklo živali.
3. Živali, za katere se ne vodi centralni register na območju Republike Slovenije morajo biti pred prometom veterinarsko pregledane. Ob pregledu izda uradni veterinar potrdilo o zdravstvenem statusu živali.

4. Natančnejše pogoje za označevanje živali, pogoje, vsebino in način izdaje veterinarskega spričevala, potnega lista ali spremljajočega dokumenta predpiše pristojni minister. “

Obrazložitev:

V Sloveniji deluje enotni sistem označevanja in registracije govedi in vsi govedo v prometu spremlja potni list, iz katerega je razvidno poreklo živali in njeno bivanje. Za prašiče, drobnico in kopitarje je v pripravi enoten sistem označevanja in vodenja registra živali. Sistemi bodo pričeli delovati v letu 2004 in bo zagotovljeno sledenje porekla in reje živali. Pri živalih, za katere se ne vodi enotna računalniška baza in ni mogoče zagotoviti sledljivosti se pred prometom opravi veterinarski pregled.

Zakon o veterinarstvu v petem odstavku 4. člena nalaga rejcem obvezo, da morajo nemudoma obvestiti veterinarsko organizacijo ali uradnega veterinarja o nevarnosti za zdravje živali in s tem povezano nevarnost za zdravje ljudi. Kontrola izvajanja tega določila je omogočena preko centralnega registra za posamezne vrste živali.

Sprejem živali v klavnicah je pod veterinarskim nadzorom, vse živali so pregledane in njihovo poreklo se preveri v registru živali, zato je pregled označenih in registriranih živali na mestu izvora podvajanje dela in stroškov.

K 4. členu

Člen se črta.

Obrazložitev:

Mednarodni promet ureja 24. člen zakona in se z dopolnitvijo tega člena uredi nadzor pri izvozu živali.

Doda se nov 5. člen, ki se glasi:

“V 20. členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

1. Promet z živalmi je dovoljen le, če so živali označene in vpisane v register na predpisan način. Za živali, za katere se ne vodi centralni register, se pred prometom opravi veterinarski pregled.

Sedanjí prvi odstavek 20. člena se spremeni v drugi odstavek in se v njem črta beseda “živalmi” in “identifikacija” tako, da se glasi:

Promet z živali, proizvodi in surovinami je dovoljen samo, če je bil na mestu izvora opravljen veterinarski pregled, če je zagotovljena sledljivost in so izpolnjeni tudi drugi predpisani pogoji.

Drugi, tretji in četrti odstavek postanejo tretji, četrti in peti odstavek.

Obrazložitev:

Je enaka kot pri 3. členu.

Doda se nov 6. člen, ki se glasi:

Za tretjim odstavkom 24. člena se doda nov odstavek, ki se glasi:

4. V prometu živali izven območja Republike Slovenije spremlja živali poleg ostalih dokumentov tudi veterinarsko spričevalo, s katerim se potrjuje zdravstveno stanje živali in upoštevanje karenčnih dob.

Sedanji četrti, peti, šesti in sedmi odstavek postanejo peti, šesti, sedmi in osmi odstavek.

Obrazložitev:

S spremembo člena se predpisuje veterinarsko spričevalo za vse živali v mednarodnem prometu, kot predpisujejo Direktive EU 90/425 EC in 89/662 EC. Nadomeščena je ukinitve 4. člena v predlogu zakona.

Doda se nov 7. člen, ki se glasi:

Predhodne določbe

Veterinarska spričevala za drobnico, prašiče in kopitarje se izdajajo do popolnega delovanja enotnega sistema označevanja in registracije prašičev, drobnice in kopitarjev.

Obrazložitev:

Enotni sistemi označevanja in registracije za prašiče, drobnico in kopitarje so v pripravi in z njihovim popolnim delovanjem bodo izpolnjeni pogoji za ukinitve veterinarskih spričeval.

Ostali členi v predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o veterinarstvu se preštevilčijo.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaščiti živali - druga obravnava EPA 558 - III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 8. seji, dne 4. 9. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaščiti živali, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložil v obravnavo in sprejem poslanec Sašo Peče.

Namen sprememb zakona je ureditev področja uporabe psov vodnikov kot delovnega tehničnega pripomočka za slepe in invalidne osebe, s katero naj bi psom vodičem omogočili vstop v vse javne prostore, javne ustanove in javna prevozna sredstva.

Predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je v obrazložitvi mnenja Vlade Republike Slovenije dejal, da Vlada RS predlaganih sprememb ne podpira, saj meni, da tovrstni problemi v

praksi verjetno res obstajajo, vendar zakon o zaščiti živali ni mesto, kjer bi se lahko urejala tovrstna problematika. Predlagana sprememba vsebinsko ne sodi v ta zakon, saj ureja pravice ljudi, v tem primeru slepih in invalidov, da bi lahko vstopali v javne prostore, javne ustanove in vsa javna prevozna sredstva skupaj s svojimi psi, medtem ko zakon o zaščiti živali ureja ravnanja z živalmi.

Komisija predloga zakona **ni podprla**, saj je prevladalo mnenje, da predlagane spremembe vsebinsko ne sodijo v ta zakon, zato predlaga, da se navedena problematika uredi v drugih zakonskih aktih.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k vlogi Svetovnega slovenskega kongresa za povečanje proračunskih sredstev

---

Komisija državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve se je na 6. seji, dne 17. 9. 2003, seznanila z vlogo Svetovnega slovenskega kongresa za povečanje proračunskih sredstev, ki jo je le ta posredoval Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Po razpravi, v kateri so poleg članov komisije sodelovali dr. Boris Pleskovič in Franci Feltrin za Svetovni slovenski kongres ter Metod

M. Bračkovič in Rudi Merljak za Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu, je bil sprejet naslednji sklep:

Komisija **podpira** prizadevanja Svetovnega slovenskega kongresa za povečanje proračunske postavke, ki je namenjena njihovemu delovanju za leto 2004.

Mnenje komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k tezam predloga zakona o sodelovanju med Državnim zborom Republike Slovenije in Vlado Republike Slovenije v EU zadevah

---

Komisija v državnem svetu za mednarodne odnose in evropske zadeve se na 6. seji dne 17.9.2003 seznanila s tezami predloga zakona o sodelovanju med Državnim zborom Republike Slovenije in Vlado Republike Slovenije v EU zadevah in sprejela naslednje konkretne pripombe:

V drugem odstavku **5. člena** se pred piko doda besedilo "in mnenj državnega sveta oziroma njegovih delovnih teles".

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

"K sejam obeh matičnih delovnih teles iz prvega odstavka tega člena je vabljen tudi predstavnik državnega sveta."

V **7. členu** se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

"O vseh EU zadevah, glede katerih vlada obvešča državni zbor, obvešča vlada tudi državni svet."

Obrazložitev

Kot je navedeno v tezah predloga zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v EU zadevah bo z vstopom v EU državni zbor izgubil del zakonodajne suverenosti. Izgubo dela zakonodajne funkcije državnega zbora bo občutil tudi državni svet, saj Ustava RS njegovo delovanje veže na delovanje državnega zbora. Tako se bo zmanjšalo število področij, na katerih lahko državni svet predlaga sprejem zakonov, vložiti suspenzivni veto oziroma zahteva razpis zakonodajnega referendumu, še vedno pa bo lahko dal mnenje na vse zadeve iz pristojnosti državnega zbora, torej tudi na zadeve iz področja EU.

Predsednik državnega sveta je že 8. 7. 2003 poslal predsedniku državnega zbora pismo, v katerem je predlagal, da se dopolni 5. člen predloga zakona na način, da se predstavnika državnega sveta vključi v sestavo obeh matičnih delovnih teles. V skladu z odzivi 72. seje kolegija predsednika državnega zbora z dne 3. 9. 2003, ko je le ta obravnaval organizacijske spremembe delovanja državnega zbora zaradi članstva v EU, je državni svet predlog dopolnitve 5. člena

spremenil, tako da je predstavnik državnega sveta k sejam obeh matičnih delovnih teles vabljen. Tako bo državni svetnik lahko predstavil mnenja državnega sveta.

Poleg tega komisija predlaga, da se drugi odstavek 5. člena dopolni, tako da matični delovni telesi pri obravnavi zadeve upoštevata tudi mnenja državnega sveta oziroma njegovih delovnih teles. Ta pristojnost sicer izhaja že iz ustave (2. alineja prvega odstavka 97. člena ustave), ki določa, da lahko daje državni svet mnenja o vseh zadevah iz pristojnosti državnega zbora, vendar je primerno, da se ta pristojnost izpelje tudi v zakonu.

Komisija predlaga, da vlada obvešča državni svet o vseh zadevah EU enako kot državni zbor. Na ta način bo tudi državni svet pravočasno obveščen o predlogih aktov zakonodajne narave, na katere bo lahko oblikoval mnenja in jih poslal državnemu zboru.

Ob tem želimo poudariti, da v državah članicah EU, kjer delujeta dve instituciji na področju zakonodajne veje oblasti, oba domova sodelujeta z vlado v zadevah EU. Takšnih je kar devet od petnajstih držav članic EU. Bodisi imata oba domova predstavniškega telesa ustanovljeno skupno delovno telo za evropske zadeve (npr. Belgija, Irska, Španija) ali pa ima vsak dom svoje delovno telo, ki se samostojno ukvarja z zadevami EU (npr. Avstrija, Francija, Italija, Nizozemska, Nemčija, Velika Britanija). Slovenija se lahko pri ureditvi sodelovanja med parlamentom in vlado v EU zadevah zgleduje po ureditvah omenjenih držav, predvsem z ureditvijo Avstrije in Nemčije, kjer imata oba domova parlamenta močno vlogo v razmerju do vlade pri zadevah EU.

Potrebno je poudariti, da nekatere države v ustavi neposredno ne urejajo razmerja med parlamentom in vlado pri urejanju zadev EU (npr. Irska, Belgija, Španija, Italija). Kljub temu, da 3.a člen ustave določa, da zakon ureja razmerja med državnim zborom in vlado, to ne izključuje državnega sveta od sodelovanja pri zadevah EU. Predlagana ureditev je vsekakor primerna glede na položaj državnega sveta v slovenskem ustavnem sistemu. Tudi pravna teorija je mnenja, da ustavnemu predstavniškemu organu kot je državni svet, ki sodeluje v zakonodajnem postopku, ustreza pristojnost sodelovanja v postopku obravnavanja EU zadev.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu - druga obravnava EPA 949 - III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 10. seji, dne 8. 10. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije in ga podprla.

Ob tem je komisija opozorila, da bi morali biti v 2. členu predloga zakona pogoji, pod katerimi lahko določena oseba pridobi status družinskega pomočnika izenačeni s pogoji, ki jih opredeljuje Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, ki to pravico ne pogojuje z izstopom iz trga dela.

Nadalje je komisija menila, da bi v predlogu zakona kazalo opredeliti, da je družinski pomočnik lahko poleg družinskega člana tudi tretja

oseba, ki je usposobljena za zagotavljanje varstva invalidnim osebam. V 18.i členu bi morala biti precizneje definirana oblika in višina plačila za opravljanje dela družinskega pomočnika. V zvezi z 18.f členom pa se postavlja vprašanje, če bo za vso Slovenijo šest tri-članskih komisij, ki jih bo imenoval minister, pristojen za socialno varstvo, uspelo odločiti o izbiri določene osebe za družinskega pomočnika.

Dikcija 11. člena bi kazalo dopolniti in v 47. členu definirati, da je en član komisije za koncesije zaposlen v občinski upravi, ker so člani občinskega sveta neprofesionalni.

Po mnenju komisije je dikcija 27. člena, ki govori o prenosu pooblastil na pristojne organizacijske enote, zastavljena preveč vizionarsko z

ozirom na dejstvo, da v Sloveniji še nimamo organiziranih pokrajin. Organizacijska enota v okviru svojih pristojnosti ne more izpeljati nalog, ki pripadajo centru za socialno delo kot enoviti pravni osebi.

V 34. členu je opredeljeno, da center za socialno delo odloča o prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine uporabnika, ki je uveljavil oprostitev plačila storitve institucionalnega varstva. Komisija se strinja, da center za socialno delo odloči v izreku odločbe o oprostitvi plačila storitve institucionalnega varstva, da pa bi sam postopek v zvezi z vpisom v zemljiško knjigo in vse potrebne aktivnosti v zvezi s tem moral opraviti nekdo drug (pristojni organ občine, pravni zastopnik uporabnika, zastopnik države, notar, ali nekdo tretji), odvisno od naslova dejanskega plačnika te storitve.

Komisija nadalje meni, da pri izplačevanju denarnih socialnih pomoči predvsem s strani občine prihaja velikokrat do zlorab, ker prosilci ne posredujejo točnih podatkov o plačah, stalnem prebivališču, stvarnem premoženju, in bi zaradi tega moralo biti vzpostavljenih več povezav zbirk podatkov med posameznimi državnimi službami.

Spremeniti bi kazalo tudi besedilo 100.a člena v tem smislu, da bi se določila najnižja višina dodatne oprostitve pri plačilu stroškov za pomoč na domu. Posamezne občine imajo zelo različne možnosti, izplačujejo različno višino subvencij, v nekaterih občinah jo sploh ne izplačujejo, v ceno storitve so vračunani tudi prevozni stroški, ki so glede na oddaljenost kraja višji oz. nižji in tako postaja ta storitev nekaterim uporabnikom predraga.

Komisija je tudi opozorila, da bi moralo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve pri pripravi sprememb zakona bolj sodelovati z Ministrstvom za zdravje in nego na domu povezati tudi z zdravstvenim delom.

Komisija je prejela pripombe Skupnosti centrov za socialno delo Slovenije k predlogu zakona, katere načeloma podpira in predlaga ministrstvu, da jih v čimvečji meri upošteva.

Komisija je podprla konkretne pripombe Društva za teorijo in kulturo hendikepa k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu k 2. členu, ki se nanaša na 18.j člen in k 45. členu:

K 2. členu

V 18.j členu se besedilo alineje spremeni in se glasi:

- nastanitev, nego, prehrano in gospodinjska opravila
- zdravstveno oskrbo preko izbranega osebnega zdravnika
- spremstvo in udejstvovanje v različnih socialnih in družbenih aktivnostih (kulturne, športne, verske, izobraževalne)
- omogočiti, da zakonit zastopnik, če ga invalidna oseba ima, opravlja svojo funkcijo

Obrazložitev:

Predhodna dikcija je izrazito medicinsko obarvana in enači invalidno osebo z bolnikom.

K 37. členu

V 105. členu se v tretjem odstavku za drugo alineo doda tretjo alineo, ki se glasi:

- reprezentativni sindikat pri izvajalcu dejavnosti.

Obrazložitev:

Reprezentativni sindikat izvajalcev dejavnosti se vedno pogosteje srečujejo s pritožbami na posameznih nivojih opravljanja določenih storitev. Zaradi večje vpetosti sindikata pri celovitem spremljanju dejavnosti ocenjujemo, da bi bilo umestno, da bi se tudi sindikatu dalo možnost, da da pobudo za inšpekcijski nadzor.

K 45. členu (Prehodne določbe)

Dodata se novi drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

Se doda:

Do ureditve osebne asistence v okviru Zakona o izenačevanju možnosti lahko opravlja pod pogoji iz tega zakona delo družinskega pomočnika tudi tretja oseba, ki ni družinski član.

Izbira pravice do družinskega pomočnika ne izključuje možnosti do uveljavljanja pravice do osebne asistence, ki jo bo urejal zakon o izenačevanju možnosti.

Obrazložitev:

Zakon o izenačevanju možnosti, ki ga pripravlja sektor za invalide na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve bo zagotavljal možnost izbire in plačevanje osebnega pomočnika. Tako bi se koristniki pravice družinskega pomočnika lahko znašli v neenakopravnem položaju, saj je osebna asistenca bistveno drugačna storitev, ki posamezniku zagotavlja neodvisnost in aktivnost.

***

Za poročevalko je bila določena državna svetnica Marija Perkovič.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni inšpekciji - skrajšani postopek EPA 945 - III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 9. seji, dne 30.9.2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni inšpekciji, ki ga je v zakonodajno proceduro po skrajšanem postopku predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je ob tem pripomnila, da kljub številnim zakonskim določilom, ki zadevajo inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem predpisov in ukrepov za varovanje javnega zdravja, ostaja vrsta kritičnih situacij

v družbi, ki jih ni mogoče s pomočjo inšpektorjev razreševati. Predvsem so to odprta vprašanja v zvezi z odkrivanjem in ustreznim kaznovanjem in zdravljenjem mladoletnikov, ki jemljejo mamila ali pa doživljajo druge oblike nasilja s strani svoje družine, okolja, v katerem živijo ali neodgovornega ravnanja odraslih oseb (nedovoljena prodaja alkohola, tobaka in drog).

Komisija opozarja tudi na to, da je potrebno zagotoviti več sodelovanja med posameznimi inšpekcijami, zlasti na mejnih področjih delovanja posamezne inšpekcije.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti in komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju - skrajšani postopek 946 - III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti in Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta na skupni seji, dne 30.9.2003, obravnavali predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ki ga je v zakonodajni postopek po skrajšanem postopku predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisiji sta predlog zakona **podprli**.

V razpravi so člani komisij opozorili na dejstvo, da predlagatelj s spremembo uvaja nove finančne obremenitve za kmete, o višini katerih pa sploh ni izdelal potrebnih izračunov in simulacij. Kmečkim zavarovancem, katerim se bodo naslednje leto z vstopom v Evropsko unijo že tako poslabšali pogoji poslovanja, predlagane zakonske spremembe prinašajo precejšnje dodatne finančne obveznosti. Zato se postavlja vprašanje, koliko kmetij se bo zaradi povečanih obveznosti moralo zapreti. Na drugi strani pa se ugotavlja, da je na področju socialnega in zdravstvenega varstva kmetov odprto mnogo nerazrešenih vprašanj.

Kljub predlagani zakonski spremembi v Sloveniji še vedno ostaja določeno število nosilcev kmetij, ki se v zdravstveno zavarovanje ne bodo mogli vključiti, ker ne dosegajo predpisane višine katastrskega dohodka. Za nosilce teh kmetij bi po veljavni zakonodaji morale poskrbeti občine, ki pa zanje nočejo plačevati prispevkov. Ta problem se je pričel zaostrovati z dvigom cenzusa za vstop v obvezno

pokojninsko in invalidsko zavarovanje kmetov, ker se zaradi njegovega bistvenega povečanja, kmetje niso več mogli vključevati v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Komisiji sta predlagali, da naj Ministrstvo za zdravje pred obravnavo predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju v državnem zboru, izdela potrebne izračune in simulacije izračunov prispevkov za kmete, nosilce kmečkega gospodarstva in za člane kmečkega gospodarstva ter višine prispevkov za kmete, ki so obvezno vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter kmete, ki so prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter primerjavo med sedanjim stanjem in novim stanjem s predlagano zakonsko spremembo.

Komisiji nadalje ugotavljata, da področje socialnega in zdravstvenega varstva kmetov in oseb, ki se preživljajo z delom na kmetijah, ni enotno in celovito urejeno ter predlagajo Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve ter Ministrstvu za zdravje, da to področje ob sodelovanju Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano temeljito proučita in zakonsko uredita.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine - druga obravnava EPA - III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 9. seji, dne 30. 9. 2003, obravnavala predlog zakona o vračanju protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada RS.

Komisija navedeni predlog zakona **podpira**.

V uvodu je predstavnik predlagatelja poudaril, da predlagani zakon zaradi uskladitve slovenskega pravnega reda z evropsko direktivo iz leta 1993 na novo predpisuje obveznosti in način vračanja kulturne dediščine v Slovenijo kot tudi obratno. Ministrstvo za kulturo sproži postopek za vrnitev slovenskih predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odneseni v države EU, medtem ko je sodišče v nepravdnem postopku pristojno, da odloči, ali se določen predmet dediščine iz Slovenije vrne državi članici.

V razpravi so člani komisije menili, da je predloženi zakon treba sprejeti čimprej, do maja 2004, vendar se vseeno zastavlja vprašanje učinkovitosti predvidenih postopkov vračanja protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine, posebej z vidika pristojnosti Ministrstva za kulturo za vodenje postopka pred sodišči držav članic kot je določeno v 5. členu. Komisija je tudi menila, da opredelitev pogojev, da se arheološki predmet šteje kot nacionalno bogastvo v 4. členu ni natančno določena, saj v besedilu druge točke glede starosti predmeta več kot sto let, ni jasno, ali je s tem mišljena starost predmeta ali česa drugega. Ali je naveden pogoj določila stroka, saj je to področje eno izmed tistih, ki bodo ohranili svoje originalne pristojnosti.

Za poročevalca je bil določen član komisije Anton Peršak.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja - druga obravnava EPA 942 - III

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na svoji 11. seji, dne 1. oktobra 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, ki ga je v zakonodajni postopek predložila skupina poslancev s prvopodpisanim poslancem Brankom Kelemino.

V uvodni predstavitvi predloga zakona je predlagatelj poudaril, da spremembe in dopolnitve izhajajo iz analize in poročil o uresničevanju zakona o spodbujanju skladnega razvoja, ki se žal ne izvaja. Med drugim so predlagani poenostavljeni postopki, povečanje deleža neposrednih regionalnih spodbud iz državnega proračuna za

gospodarski razvoj na lokalnem nivoju, ker samo to zagotavlja povečanje BDP, nadalje združitev vseh virov državnih sredstev na enotnem računu, izvajanje vseh regionalnih vzpodbud na eni institucionalni ravni. Spremembe naj bi pospešile aktivnosti na področju regionalnega razvoja, ki so sedaj zastale. Po mnenju predlagatelja bodo institucije na regionalnem nivoju učinkovitejše le, če jim bomo zagotovili dovolj finančnih sredstev za opravljanje nalog s področja regionalne strukturne politike. Poleg tega pa sredstva strukturne pomoči EU Sloveniji ne bodo kar dana, ampak si jih bomo morali izboriti s pripravo kvalitetnih projektov.

Mag. Igor Strmšnik, Služba Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj, je predstavil mnenje Vlade RS, ki predloga zakona ne podpira, ker so predlagane rešitve preveč enostavne in ne odgovarjajo na ključne probleme v regionalnem razvoju ter so težko izvedljive v obstoječi organizaciji državne uprave in javnih financ. Po njegovem je predlog preveč ambiciozen, saj določbe ne sledijo zastavljenim ciljem.

V razpravi so člani komisije poudarili, da Vlada RS sicer napoveduje spremembe in dopolnitve zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, ki naj bi celoviteje uredil področje regionalnega razvoja, vendar teh sprememb in dopolnitev še ni predložila.

Komisija pozitivno ocenjuje poskus predlagatelja, da opredeli bolj enostavne in operativne rešitve, s katerimi bi nosilci regionalne politike učinkoviteje izvajali naloge in s tem realizirali zastavljene cilje. Potreben je enoten koncept institucij na regionalnem nivoju, saj veljavni sistem institucij ni učinkovit, ker se velik del finančnih sredstev porablja za samo funkcioniranje teh institucij, ki so odgovorne za izvajanje politike skladnega regionalnega razvoja, na račun regionalnih spodbud za razvojne projekte. Izvajanje regionalne politike je neučinkovito tudi zaradi razpršenosti sredstev med številnimi ministrstvi in razvojnimi projekti.

Komisija ocenjuje, da za spodbujanje skladnega regionalnega razvoja ni dovolj finančnih virov, poleg tega je postopek pridobitve teh sredstev

preveč zapleten in zahteven, tako da tisti, ki so jim razvojna sredstva namenjena, ne morejo do njih.

Komisija ugotavlja, da se načela regionalne politike ne uresničujejo in se regionalne razlike samo še povečujejo. Eden izmed razlogov za tako stanje je tudi nedokončana reforma lokalne samouprave oziroma vzpostavitev druge ravni lokalne samouprave, ki bi morala biti nosilec regionalnega razvoja.

Komisija ima pomisleke glede nekaterih predlaganih rešitev, saj korenito posegajo v sedanjo organiziranost sistema in imajo lahko neugodne posledice na nadaljnje načrtovanje regionalnega razvoja. Ukinitve posrednih regionalnih spodbud na račun združevanja vseh sredstev regionalnih spodbud na enem mestu ne predstavlja dobre rešitve, ker sredstva državnega proračuna za neposredne razvojne spodbude ne bodo zadoščala. Z ukinitvijo Javnega sklada RS za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja, ki je bil ustanovljen z namenom dodeljevanja sredstev za regionalno strukturno politiko, ukinemo istočasno tudi sistem ugodnega kreditiranja za vzpodbujanje razvoja. Predlagano ukinjanje mreže Pospeševalnega centra za malo gospodarstvo in njeno integriranje v mrežo regionalnih razvojnih agencij je vprašljivo, ker imata obe mreži institucij drugačen način financiranja in zaradi zasledovanja različnih ciljev opravljata tudi drugačne naloge.

Komisija je po razpravi sprejela (6 glasov za in 1 glas proti) naslednji sklep:

Komisija **načelno podpira** predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, predlagatelju pa predlaga, da preuči pomisleke komisije in mnenje Vlade Republike Slovenije.

***

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o žičniških napravah za prevoz oseb – druga obravnava EPA 291

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na svoji 11. seji, dne 1. oktobra 2003, obravnavala predlog zakona o žičniških napravah za prevoz oseb, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Po uvodni predstavitvi predloga zakona s strani predstavnikov predlagatelja se je komisija seznanila s pripombami Združenja žičničarjev Slovenije – GIS. Po njihovem mnenju bi bilo zaradi poenostavitve postopkov bolj smiselno, da se obvezna koncesija za gradnjo žičniške naprave nadomesti z dovoljenjem ministra. Prof. dr. Rajko Pirnat, Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti, ki je sodeloval pri oblikovanju pravnih rešitev predloga zakona, je opozoril, da je koncesija potrebna zato, ker so možne lokacije žičniških naprav relativno redke oziroma izjemne in zato ni mogoče pravico graditi te naprave prepustiti stihiji pridobivanja zemljišč na teh lokacijah.

V razpravi so bila izpostavljena vprašanja v zvezi z 20. členom predloga zakona, ki določa pristojnost podeljevanja koncesije. Združenje žičničarjev Slovenije predlaga, da zaradi neustrezno usposobljenih strokovnih služb v občinah in mestnih občinah podeljuje vse koncesije izključno država. Prof. dr. Rajko Pirnat je poudaril, da so žičniške naprave pomembni turistični in rekreacijski objekti, ki

imajo širši pomen, s prenosom te naloge na državo bi osiromašili lokalno samoupravo. Nekateri člani komisije so izpostavili dilemo glede razmejitve pristojnosti med občino oziroma mestno občino in državo in opozorili, da bi morala biti podelitev koncesije za gradnjo žičniške naprave že po naravi v izvorni pristojnosti pokrajini. Ni potrebe, da bi država iz pozicije oblasti podeljevanja koncesijo za gradnjo. Ker pa v Sloveniji vprašanje vzpostavitve pokrajini kot drugega nivoja lokalne samouprave še ni rešeno, bi bila ena od možnosti, da se v zakonu določi, da je podelitev koncesije za gradnjo žičniških naprav v pristojnosti pokrajini, v prehodnih in končnih določbah pa opredeli, kdo opravlja to nalogo do ustanovitve pokrajini.

Komisija je po razpravi soglasno sprejela naslednji sklep:

Komisija **podpira** predlog zakona o žičniških napravah za prevoz oseb, predlagatelju pa predlaga, da preuči pripombe Združenja žičničarjev Slovenije -GIS ter jih smiselno vključi v predlog zakona.

***

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o varstvu podzemnih jam – druga obravnava EPA 1454

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na svoji 11. seji, dne 1. oktobra 2003, obravnavala predlog zakona o varstvu podzemnih jam, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

V uvodni predstavitvi predloga zakona je predstavnica predlagatelja poudarila, da je eden izmed razlogov za dolgotrajno pripravo predloga zakona za drugo obravnavo zahteva po upoštevanju sistemskih rešitev iz zakona o ohranjanju narave. Jamarska zveza Slovenije je sodelovala pri pripravi predloga zakona in nimajo na ta predlog pripomb, jim je pa v interesu čimprejšnje sprejetje zakona in s tem ureditev varstva podzemnih jam. Na podlagi zakona lokalne skupnosti ne bodo imele dodatnih finančnih obveznosti, bodo pa v skladu 36. členom sodelovale pri izboru koncesionarja za rabo jame.

Komisija je opozorila na četrti odstavek 44. člena, ki določa, kdaj se jamarskemu društvu, ki je pridobilo status društva, ki deluje v javnem

interesu, ukine status društva, ki deluje v javnem interesu. Po njenem mnenju je ta določba premalo jasna in lahko povzroči drugačne razlage, poleg tega je pogoj iz prve točke izključitveni, ostali pa so alternativni. Rešitev je treba poiskati tako, da bo jasno, da se društvu ukine status društva, ki deluje v javnem interesu, če nič več ne izpolnjuje pogoja iz 1. točke drugega odstavka.

Komisija je po razpravi soglasno sprejela naslednji sklep:

Komisija **podpira** predlog zakona o varstvu podzemnih jam, predlagatelju pa predlaga, da ponovno preuči določbo četrtega odstavka 44. člena zaradi večje jasnosti in v izogib morebitnim različnim interpretacijam.

* * *

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o prevoznih pogodbah v cestnem prometu - druga obravnava EPA - III

Komisija državnega sveta za gospodarstvo je na 9. seji, dne 1. 10. 2003, obravnavala predlog zakona o prevoznih pogodbah v cestnem prometu - druga obravnava, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je bila seznanjena s konkretnimi pripombami Organizacijskega odbora slovenskih cestnih prevoznikov k predlogu zakona, ki pa jih ni podprla. Člani komisije so namreč menili, da posebno predlagana sprememba 83. člena posega v takšni meri v načela proste konkurence pri oblikovanju cen prevozov, da ni sprejemljiva ter da se mora o tem predhodno opredeliti pristojni urad.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o zasebnem varovanju - druga obravnava EPA 792 - III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 9. seji, dne 30. 9. 2003, obravnavala predlog zakona o zasebnem varovanju - druga obravnava, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je prejela amandmaje k predlogu zakona, ki jih je poslala Zbornica Republike Slovenije za zasebno varovanje. Komisija je z večino glasov podprla amandmaje k: 2., 3., 7., 9., 10., 11., 12., 13. in 64. členu predloga zakona.

Komisija predlaga Odboru državnega zbora za notranjo politiko, da njene pripombe v obliki amandmajev Zbornice RS za zasebno varovanje sprejme v naslednjem besedilu:

K 2. členu

Doda se nova 7. tč., ki glasi:

“7. Intervencija je posredovanje posebej usposobljenih in pooblaščenih varnostnikov v primeru poziva iz varnostno nadzornega centra zaradi ugotovitve vzroka nastanka interventne situacije in ukrepanja v skladu z zakonom.”

Dosedanji 7. in 8. točka postaneta 8. in 9. točka.

Doda se nova 10. točka, ki glasi:

“10. V tem zakonu določen pogoj za pridobitev posamezne licence za varovanje, da ima prosilec določeno število ljudi z določeno nacionalno poklicno kvalifikacijo, pomeni, da pridobi licenco ob pogoju njihove zaposlitve za poln delovni čas. Za izdajo več različnih licenc mora prosilec imeti zaposlenih toliko delavcev, ki izpolnjujejo s tem zakonom določene pogoje za opravljanje določenih nalog varovanja, kot je s tem zakonom določeno njihovo število za posamezno licenco.”

Dosedanji 9. in 10. točka postaneta 11. in 12. točka.

Obrazložitev:

K 7. tč.

Glede na to da se v besedilu zakonskega predloga pojavlja pojem “intervencije” (glej 3. in 4. odst. 31. člena) je po stališču stroke potrebno pomen tega izraza precizno opredeliti.

K 10. tč.

Glede na to pa da zakonski predlog v določilih členov 30. do 35. opredeljuje kot pogoj za pridobitev posameznih licenc določeno kadrovsko sestavo, je po stališču stroke zaradi jasnosti nujno potrebna

natančna opredelitev teh pogojev, saj je prav dosedanja nedorečenost obstoječega ZZVO pri določitvi teh kriterijev povzročala največ težav pri podeljevanju licenc.

K 3. členu

Dodata se nova 2. in 3. odstavek, ki glasita:

“Izvajalec zasebnega varovanja, ki opravlja to dejavnost kot storitev za druge, lahko opravlja samo to dejavnost; izjemoma lahko v manjšem obsegu opravlja tudi kakšno drugo dejavnost, če se ta opravlja v neposredni zvezi z zasebnim varovanjem in njeno opravljanje ni v nasprotju s pomenom varovanja.”

“Priglasitvi druge dejavnosti poleg varovanja za vpis v sodni register oziroma za izdajo predpisanega akta pristojnega organa za njeno opravljanje je treba priložiti soglasje zbornice, ki ga zbornica izda v upravnem postopku. Odločba, s katero zbornica odreče soglasje, mora biti obrazložena in je zoper njo dovoljena pritožba v roku 15 dni na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.”

Obrazložitev:

Podobno ureditev omejitve dejavnosti velja na področjih vseh tovrstnih dejavnosti posebnega pomena, s katerimi se zagotavlja uresničevanje posameznih ustavnih pravic (tako npr. pri zdravniški, odvetniški in drugih dejavnostih). Takšna omejitev je potrebna zaradi zagotovitve profesionalnosti pri opravljanju teh dejavnosti, po drugi strani pa iz razloga, ker gre pri teh dejavnostih za mandatno razmerje izvajalca do naročnika. S takšno varovalko se preprečuje oziroma omejuje nevarnost zlorab, prav tako pa tudi da bi izvajalec zasebnega varovanja izvajal kakšno dejavnost, ki je z varovanjem nekompatibilna. Soglasje za to izjemo (npr. da izvajalec zasebnega varovanja upravlja parkirno hišo oziroma parkirišča, da opravlja storitve servisiranja gasilnih aparatov ipd.) da zbornica, ki lahko kot strokovno združenje najboljše presodi ustreznost takšne izjeme v konkretnem primeru. Pri tem je v primeru negativne odločitve predpisana obveznost izdaje obrazložene odločbe in pravica do pritožbe.

K 7. členu

Doda se nova 4. alineja, ki glasi:

“ – predpiše tarifo za izvajanje strokovnega izobraževanja in daje soglasje k tarifi za določanje cen posameznih storitev varovanja skladno s 13. členom tega zakona;”

Dosedanje 4. do 6. alineja postanejo 5. do 7. alineja.

Obrazložitev:

Pristojnosti na področju predpisovanja tarif so tako pomembne, da jih je potrebno na tem mestu posebej navesti.

K 9. členu

2. in 3. odstavek se črtata.

Obrazložitev:

Zbornica je ustanovljena z zakonom in obstaja že skoraj 10 let. Zbornice se tudi sodno ne registrirajo. Enako pripombo ima k temu členu tudi Zakonodajno pravna služba DZ.

K 10. členu

V 1. odstavku se beseda »določi« nadomesti z besedo »uredi«, za besedo »pristojnosti« pa črta vejica in preostalo besedilo nadomesti z besedami »ter druga vprašanja, pomembna za njeno delovanje in izvajanje javnih pooblastil po tem zakonu.«

Obrazložitev:

Predlagani amandma je redakcijske narave.

K 11. členu

2. in 3. odstavek se spremenita, tako da glasita:

»S članskim prispevkom iz prve alineje prejšnjega odstavka se financira delo zbornice, ki ga ne pokriva prispevek iz 2. alineje prejšnjega odstavka; ta prispevek določi zbornica v statutu tako, da ga opredeli z določenim številom točk glede na število delavcev člana – gospodarskega subjekta, vpisanih v evidenco iz 64. člena tega zakona.«

»Vrednost točke iz prejšnjega odstavka določi zbornica na osnovi sprejetega letnega finančnega načrta po sprejetju zaključnega računa za preteklo leto, in sicer tako, da se z njim, upoštevajoč vse druge vire prihodkov iz 2. in 3. alineje prvega odstavka ter doseženi rezultat po zaključnem računu, pokrivajo stroški njenega dela v tekočem letu. Tako določeno vrednost točke lahko zbornica med letom uskladi s porastom maloprodajnih cen življenjskih potrebščin, če znaša ta po uradnih statističnih podatkih več kot 5 %.«

Obrazložitev:

Glede na pripombe Zakonodajno pravne službe DZ se s tem amandmajem konkretno določajo pogoji in merila za določitev članskega prispevka, in sicer v skladu z dosedanjim ureditvijo.

K 12. členu

V 1. odstavku se na koncu dodajo nove 6. do 8. alineja, ki glasijo:

- » - daje soglasje iz 2. odstavka 3. člena tega zakona;«
- » - s soglasjem ministra, pristojnega za notranje zadeve, sprejme tarifo iz 4. odstavka 13. člena tega zakona;«
- » - izdaja svojim članom potrdila na osnovi registra in evidenc iz 64. in 74. člena tega zakona.«

V 2. odstavku se v 1. alineji za besedami »v skladu s« dodajo besede »tem zakonom in svojim«.

Obrazložitev:

Gre za dopolnitve glede na amandmaje k 3., 13. in 64. členu.

K 13. členu

(tarifa za izvajanje strokovnega izobraževanja in tarifa za določanje cen posameznih storitev varovanja)

4. odstavek se spremeni, tako da glasi:

»Zbornica lahko s soglasjem ministra, pristojnega za notranje zadeve,

predpiše tarifo za oblikovanje cen posameznih storitev varovanja; v tem primeru velja za možno spremembo cen prav tako merilo iz prejšnjega odstavka.«

Obrazložitev:

S predlaganim amandmajem se omogoča določitev tarife za oblikovanje cen posameznih storitev varovanja. Pripomniti je treba, da se je na področjih dejavnosti posebnega pomena, kar zasebno varovanje nedvomno je (podobno kot n.pr. zdravniška ali odvetniška dejavnost) tako pri nas kot v Evropi uveljavil poseben model organiziranja teh dejavnosti, katerega značilnosti so:

- obveznost pridobitve posebnega dovoljenja za opravljanje takšne dejavnosti
- omejitev izvajalcev takšne dejavnosti, da lahko opravlja le to dejavnost
- obvezna vključitev vseh izvajalcev takšne dejavnosti v poklicno zbornico, ki ima po zakonu določena javna pooblastila
- uvedba tarifnega sistema za določanje cen storitev izvajalcev takšne dejavnosti.

S tarifnim sistemom se po eni strani zagotavlja nujna kvalitativna raven storitev v skladu z veljavnimi standardi, po drugi strani pa omejuje izključno pridobitniški interes z interesom strokovnosti in dostopnosti teh storitev za naročnike. Takšen korektiv je iz enakih razlogov potreben in uveden na področju vseh primerjalnih dejavnosti. Na področju dejavnosti zasebnega varovanja pa je še tembolj potreben zaradi zagotovitve zakonitosti poslovanja njenih izvajalcev, ki je pri tej dejavnosti (enako kot pri policiji) prav posebnega pomena.

K 64. členu

Doda se nov 2. odstavek, ki glasi:

»Zbornica ima zagotovljen neposreden dostop v register in evidence iz prejšnjega odstavka in izdaja svojim članom potrdila o podatkih, ki so o njih vpisani v tem registru in evidencah.«

Obrazložitev:

Ta amandma je za delovanje zbornice ključnega pomena, saj je zbornica brez navedenih evidenc praktično onemogočena pri opravljanju svojih nalog (n.pr. pri napotitvi na usposabljanje, preizkus znanja, pri strokovnem nadzoru ipd.) in sploh funkcioniranju. Zahteva, da mora zbornica za vsak podatek posebej zaprositi pristojno Službo MNZ, je nevdržna. Prav tako je popolnoma neracionalno in v nasprotju z razvojem, da bi MNZ neposredno servisiral izvajalce storitev zasebnega varovanja za potrebe njihovega poslovanja (izdaja raznih potrdil n.pr. pri javnih razpisih itd.), kar je izrazita zbornična funkcija. Omeniti je treba, da je doslej register in vse navedene evidence tekoče vodila zbornica (ki je v ta namen tudi zagotovila vso potrebno hardversko in softversko opremo) in da z novo zakonsko rešitvijo, po kateri bo MNZ izdajalo licence in službene izkaznice, prehaja tudi vodenje tega registra in evidenc na MNZ. Možnost takšnega neposrednega dostopa do posameznih registrov in evidenc pa je sicer v praksi na več področjih že uveljavljena (n.pr. pri notarjih za vpogled v sodni register, na zemljiški knjigi za vse zainteresirane stranke) in naj bi se tudi z elektronskim načinom poslovanja državne uprave še razširila.

***

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 - skrajšani postopek EPA 956 - III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 9. seji, dne 30. 9. 2003, obravnavala predlog zakona o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 - skrajšani postopek, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlaga Odboru državnega zbora za notranjo politiko, da sprejme spremembo naslova predloga zakona, ki se glasi "Predlog zakona o pravici do pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji v skladu z 8. točko odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28".

Komisija meni, da tak naslov ne bi več pomenil jezikovne skrivalnice, ampak bo jasno izražal vsebino pravice, ki izhaja iz 8. točke odločbe Ustavnega sodišča.

Komisija je predlog zakona skupaj z navedeno spremembo naslova zakona soglasno **podprla**.

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Ivana Bukovca v zvezi s pošiljanjem računov za plačevanje RTV naročnine

Državni svet Republike Slovenije je na 11. seji, dne 15. 10. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99), obravnaval vprašanje **državnega svetnika Ivana Bukovca** v zvezi z pošiljanjem računov za plačevanje RTV naročnine ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca in predlaga Ministrstvu za informacijsko družbo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca se glasi:

RTV Slovenija pošilja račune za RTV prispevek vsem, ki so priključeni na električno omrežje. Zanima me, s kakšno pravico pošiljajo račune na gospodarske objekte, kot so hlevi, vinogradniške zidanice in kleti? Kljub opozorilom, da v gospodarskih objektih ni radijskih in ne televizijskih naprav, RTV Slovenija vseeno pošilja račune za plačilo prispevka in se ne ozira na opozorila in prošnje.

Obrazložitev

Čisto vsak objekt, priključen na električno omrežje ni obvezan plačevati RTV prispevka, zato bi bilo nujno potrebno, da RTV Slovenija preverja kdo mora in kdo ni obvezen za plačilo prispevka.

Zanima me, koliko časa bo RTV Slovenija še pošiljala račune za svoje programe, čeprav vemo, da je sedaj že mnogo drugih, boljših programov, kot so A-kanal, POP TV in mnoge lokalne postaje, katerim se ne plačuje gledanja njihovih programov.

Pravilno bi bilo, da se prispevek plačuje glede na gledanost programov.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za informacijsko družbo, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državne svetnice Marije Perkovič v zvezi z razmerami v Domu starejših občanov v Medvodah

Državni svet Republike Slovenije je na 11. seji, dne 15. 10. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval vprašanje **državne svetnice Marije Perkovič** v zvezi z razmerami v Domu starejših občanov v Medvodah ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št.44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državne svetnice Marije Perkovič in predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državne svetnice Marije Perkovič se glasi:

Kakšne obveznosti je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve preneslo na novega koncesionarja in kako je le-ta zagotovil varnost in oskrbo že vključenih stanovalcev (tudi tistih v nadstandardni nastanitvi)?

Obrazložitev:

V Domu starejših občanov v Medvodah se je po objavi stečaja lastnika tega doma pojavilo veliko strahu in odprtih vprašanj tako med zaposlenimi kot varovanci. Novi koncesionar, ki se je edini prijavil na javni razpis, Deos, d.d., kateremu je Ministrstvo za delo, družino in

socialne zadeve tudi podelilo koncesijo, pa namerava spremeniti kvaliteto oskrbe, nekatere oskrbovance celo preseliti na druge lokacije v Sloveniji. Na podlagi informacij oskrbovancev in njihovih svojcev v varovanih stanovanjih novi koncesionar spreminja pogodbeno razmerja, kar pa je v nasprotju z 2. členom Ustave Republike Slovenije.

Na osnovi Zakona o socialnem varstvu (Uradni listi RS, št. 54/92, 56/92, 13/93, 42/94, 1/99, 41/99, 36/00, 54/00, 26/01, 6/02, 110/02, 5/03) po določbi 43. člena država zagotavlja mrežo javne službe za socialno preventivo, za prvo socialno pomoč, za pomoč družini za dom, za institucionalno varstvo iz 16. člena itd. ter na podlagi 44. člena tega zakona Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve podeljuje koncesijo za opravljanje javne službe na podlagi mnenja socialne zbornice.

V zvezi s tem naj Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve pojasni, ali bo novi koncesionar DEOS, d.d. zagotovil oskrbo in nego že nastanjenih varovancev v Domu starejših občanov v Medvodah tako po obsegu kot kvaliteti storitev posebej še tistih, ki so nastanjeni v nadstandardnih prostorih (okrog 70 oskrbovancev).

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni.

ODGOVOR BANKE SLOVENIJE

Na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z nadzorom sistema pravil za varno in skrbno poslovanje bank in hranilnic

---

Dne 19.5.2003 smo prejeli Vaš dopis, v prilogi katerega ste nam poslali vprašanja državnega svetnika g. Jožeta Ilca, ki jih je Državni svet Republike Slovenije obravnaval na svoji 6. seji, dne 14.5.2003, in jih podprl. Predlagate nam, da vprašanja preučimo in v skladu z 98. členom poslovnika državnega sveta nanje odgovorimo v roku 30 dni.

Prvi odstavek navedenega člena poslovnika državnega sveta določa, da imajo državni svet in njegove komisije v skladu z zakonom pravico zahtevati od drugih državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo.

Glede na določbe zakona o bančništvu (Ur.l. RS, št.7/99 in 59/01); v nadaljevanju: ZBan) državni svet ne spada med organe, katerim lahko Banka Slovenije posreduje podatke, ki so zaupne narave. Glede na določbo 152. člena Ustave Republike Slovenije pa je Banka Slovenije kot centralna banka Republike Slovenije v svojem delovanju samostojna in odgovarja neposredno le Državnemu zboru Republike Slovenije. Slednjemu je Banka Slovenije dne 30.4.2003 posredovala odgovore na vprašanja v zvezi z opravljanjem nadzora nad poslovanjem Slovenske investicijske banke d.d. (v nadaljevanju: banka). Glede na to, da so bila državnemu zboru posredovana tudi gradiva, ki v delu, ki nadzora nad banko predstavljajo tudi podatke zaupne narave, je Banka Slovenije državni zbor opozorila na to, da jih mora glede na stopnjo zaupnosti obravnavati v skladu z vsebino priložene dokumentacije. Odgovori Banke Slovenije v zvezi z opravljanjem nadzora nad poslovanjem banke so bili obravnavani na 44. nujni seji odbora Državnega zbora RS za finance in monetarno politiko dne 23. 5. 2003 v okviru obravnave točke dnevnega reda "Obravnava problematike Slovenske investicijske banke z vidika realizacije sklepov Državnega zbora RS, sprejetih dne 8.4.2003 ob obravnavi odgovornosti državnih institucij in nosilcev javnih funkcij pri nadzoru nad poslovanjem in prodaji Slovenske investicijske banke".

Glede na zgoraj navedeno Vam predlagamo, da se državni svet z vprašanji, ki se dotikajo konkretno nadzora nad poslovanjem banke, obrne na Državni zbor Republike Slovenije, kateremu je, kot že navedeno, Banka Slovenije o tej zadevi obširno poročala dne 30.4.2003. Na druga, splošna vprašanja g. Ilca, Vam odgovore podajamo v nadaljevanju.

Kako Banka Slovenije opravlja nadzor sistema pravil za varno in skrbno poslovanje bank in hranilnic?

Sistem pravil za varno in skrbno poslovanje bank je postavljen predvsem z določbami ZBan in z določbami predpisov, izdanimi na podlagi ZBan. Banka Slovenije opravlja nadzor nad spoštovanjem teh pravil na tri načine:

- s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil bank in drugih oseb, ki so po določbah ZBan oziroma drugih zakonov

dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah,

- opravljanjem pregledov poslovanja bank
- izrekanjem ukrepov nadzora po ZBan

Koliko pregledov in neposrednih vpogledov v poslovne knjige in drugo dokumentacijo je Banka Slovenije opravila pri bankah, ki imajo sedež na območju RS od leta 1998 dalje?

Število pregledov, ki jih je Banka Slovenije opravila v bankah, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji od leta 1998, podajamo v naslednji preglednici, pri čemer kratica Y2K pomeni izredni posebni pregled na področju informacijske tehnologije v zvezi s prehodom v leto 2000, kratica PPD pomeni pregled izvajanja pravil s področja preprečevanja pranja denarja in kratica IT pregled informacijske tehnologije posamezne banke.

1998 - 21 pregledov
1999 - 17 pregledov + 13 Y2K
2000 - 21 pregledov
2001 - 25 pregledov + 23 PPD
2002 - 20 pregledov +10 IT
2003 - 7 pregledov + 6 lt

Ali je Banka Slovenije izdala konkretne ukrepe posameznim bankam?

Banka Slovenije je tako po vsakem opravljenem pregledu, v katerem so bile ugotovljene kršitve, kot tudi ob vsaki ugotovitvi kršitev na podlagi pregledovanja poročil, ustrezno ukrepala in izrekla ukrep nadzora, ki ga ZBan predvideva za posamezno obliko kršitve. Najpogosteje izrečeni ukrep je odredba za odpravo kršitev, Banka Slovenije pa je v določenih primerih, k ko so bili podani zakonski razlogi za to, izrekla tudi najstrožje ukrepe, kot sta odločba o začetku prisilne likvidacije in odločba o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

Za podrobnejši vpogled v delo Banke Slovenije na področju nadzora bank vam prilagamo "Poročilo o nadzoru bančnega poslovanja v letu 2001 in prvi polovici leta 2002" (objavljeno v Poročevalcu DZ RS št.101/18.10.2002), ki ga je sicer obravnaval odbor državnega zbora za finance in monetarno politiko na 40. nujni seji 26.3.2003 in 2.4.2003.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta, št. 5/2003

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZDRAVJE

Na pobudo državne svetnice Petre Kersnič v zvezi z oblikovanjem posvetovalne skupine za pripravo predloga nove zdravstvene zakonodaje

---

Dne 1. 7. 2003 smo prejeli vaš dopis, ki ste ga na nas naslovili na pobudo državne svetnice Petre Kersnič, ki se nanaša na oblikovanje posvetovalne skupine za pripravo predloga nove zdravstvene zakonodaje. Pripravljenost aktivnega sodelovanja pri pripravi reforme zdravstvenega varstva in zanimanje za reformo z veseljem pozdravljamo.

Sporočamo vam, da smo na Ministrstvu za zdravje RS reformo zdravstvenega varstva pripravili in bo v naslednjih dneh predstavljena laični in strokovni javnosti. Na Ministrstvu za zdravje RS smo odprti za vse pobude in predloge ter pričakujemo in upamo, da se bodo vsi, predvsem pa zdravstveni delavci v okviru poklicnih in sindikalnih organizacij, v razpravo aktivno vključili ter podali svoje predloge za spremembe in dopolnitve reforme. Na Ministrstvu za zdravje se

zavedamo, da delo v zdravstvu sloni na teamskem delu in so zato pripombe in predlogi vseh delavcev v zdravstvu vedno dobrodošli in izjemno pomembni.

V upanju na skorajšnje sodelovanje in konstruktivno razpravo z namenom izboljšati delovanje sistema zdravstvenega varstva vas lepo pozdravljamo.

---

*Pobuda državne svetnice
Petre Kersnič je bila objavljena
v Poročevalcu državnega sveta
št. 3/2003*

ODGOVOR URADA ZA EVROPSKE ZADEVE

Na vprašanje državnega svetnika mag. Zlatka Jenka v zvezi s financiranjem mejnega prehoda v Jelšanah

---

Na vprašanje državnega svetnika mag. Zlatka Jenka v zvezi z investicijo na mednarodnem mejnem prehodu Jelšane, ki ga je Državni svet Republike Slovenije obravnaval in podprl na svoji 4. seji, dne 12.3.2003, pošiljamo sledeče pojasnilo:

Cestni mednarodni mejni prehod (MMP), ki jih je Vlada Republike Slovenije opredelila kot mejne kontrole točke, se med seboj razlikujejo po vsebini in vrednosti investicij predvsem zaradi različne namembnosti in dejavnosti, ki se odvijajo na teh mejnih prehodih, ter različne frekvence potniškega in tovornega prometa. Na različnih mejnih kontrolnih točkah se bo poleg varnostne in nadzorne kontrole opravljal inšpekcijski nadzor za žive živali in živila (MMP Obrežje) ali samo za živila (MMP Jelšane in Gruškovje).

MMP Obrežje je velikosti 242.000 m², mejni prehod Gruškovje 60.000 m² in Jelšane 55.000 m². Vrednost investicije na MMP Obrežje, na katerem je v letu 2001 promet tovornih vozil dosegel 260.000 vozil, ob letni rasti prometa več kot 15 %, znaša okoli 6,5 mlrd tolarjev. MMP Gruškovje, na katerem je bila gostota tovornega prometa v letu 2001 preko 220.000 vozil (letna rast prometa je 6 %), je investicijsko ocenjen na 4 mlrd tolarjev. Mejni prehod Jelšane je v letu 2001 prešlo v obe smeri skupno 78.500 vozil (letni upad prometa za 1,2%), pa je ovrednoten na 3,2 mlrd tolarjev.

Objekti in prostori za opravljanje vseh vrst nadzora na navedenih mejnih prehodih so po namenu in vsebini dejavnosti, ki se bo v njih opravljala, usklajeni z bodočimi uporabniki - s policijo, carino in z inšpekcijskimi službami, kot tudi s predstavniki lokalne skupnosti in projektanti. Inšpekcijski nadzor (veterinarski, fitosanitarni in zdravstveni) na mejnih prehodih Gruškovje in Jelšane je po intenziteti in vsebini enak. Tudi Jelšanam bližnji mejni prehod Starod bo razširjen in še nadalje v funkciji mednarodnega mejnega prehoda, namenjenega za blagovni in osebni promet.

Gospodarske in druge dejavnosti, potrebne za funkcioniranje mejnega prehoda Jelšane in za njegovo nemoteno pretočnost (špedicije, menjalnice, servise in informacijske dejavnosti itd.), so dimenzionirane glede na izkazan interes ob sami razgrnitvi osnutka lokacijskega načrta (obstoječa kvadratura špedicijskih prostorov je

75 m², načrtovana pa 320 m² na vstopu v državo ter 122 m² na izstopu iz države).

Investicije, projekti in lokacijski načrti za mejne prehode se pripravljajo zelo skrbno in natančno, upoštevajoč tako sedanji kot bodoči pretok blaga in ljudi, zato so prehodi temu primerno dimenzionirani. Očitkov iz vprašanja državnega svetnika mag. Jenka, kot so finančno okleščanje investicije, zagotovitev potrebne pretočnosti, preskromno dimenzioniranje, zato preprosto ne razumemo.

Vprašanje državnega svetnika se nanaša tudi na teme, kot so gospodarski del, vodovod, čistilna naprava, kanalizacija za lokalno skupnost, ki pa ne spadajo v pristojnost pooblaščenega investitorja Vlade Republike Slovenije za izgradnjo mejnih prehodov (Servis skupnih služb Vlade RS), niti niso v domeni Ministrske koordinacije za vzpostavitev varnostnega, carinskega in inšpekcijskega nadzora na bodoči zunanji meji Evropske unije, ki jo vodi minister, zadolžen za evropske zadeve. Ta problematika sodi zlasti v pristojnost lokalnih skupnosti, vendar pa je pooblaščen investitor, ki sicer nima pooblastil niti napotil s strani Vlade za obravnavanje omenjene problematike z vladnimi proračunskimi sredstvi, v razgovorih s predstavniki lokalnih oblasti izkazal pripravljenost za skupno reševanje teh vprašanj.

Poudariti pa velja tudi dejstvo, da občina Ilirska Bistrica ob obravnavi predloga lokacijskega načrta ni problematizirala načrtovanih rešitev izgradnje mejnega prehoda Jelšane niti izgradnje spremljajočih objektov na tem mejnem platuju.

Realizacija avtocestnega programa, na katerega se prav tako nanaša del vprašanja državnega svetnika, pa sodi v pristojnost ministrstva za promet.

---

*Vprašanje državnega svetnika
mag. Zlatka Jenka je bilo objavljeno
v Poročevalcu državnega sveta,
št. 3/2003*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE, Sektor za davčni in carinski sistem

na pobudo Komisije državnega sveta za gospodarstvo v zvezi z načinom nagrajevanja članov SAZU

V zvezi s pobudo Komisije državnega sveta za gospodarstvo v zvezi z načinom nagrajevanja članov Slovenske akademije znanosti in umetnosti (v nadaljevanju: SAZU), ki jo je Državni svet Republike Slovenije obravnaval in podprl na 9. seji, dne 9. 7. 2003, Ministrstvo za finance odgovarja:

Ministrstvo za finance je preučilo prejeto pobudo Državnega sveta Republike Slovenije in ugotavlja, da ni pristojno dajati pojasnil in mnenj o sistemski ustreznosti stalne mesečne nagrade, ki pripada rednim in izrednim članom SAZU na podlagi 15. člena zakona o Slovenski akademiji znanosti in umetnosti (Ur.l. RS, št. 48/94). Višino nagrade in merila določa Statut SAZU, ki ga sprejme Skupščina SAZU. Sredstva za navedene nagrade zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna.

V zvezi z davčno obravnavo nagrad, ki jih prejemajo člani SAZU na podlagi zgoraj navedenega člena zakona o Slovenski akademiji znanosti in umetnosti, Ministrstvo za finance ugotavlja:

V 14. točki 19. člena zakona o dohodnini (Ur.l. RS, št. 71/93, p.2/94, 7/95, 14/96 in 44/96, v nadaljevanju ZDoh) je določeno, da se davka od osebnih prejemkov ne plačuje od nagrad, uvedenih na podlagi zakona. Med navedene nagrade se štejejo nagrade, ki so z zakonom opredeljene kot posebno priznanje za preteklo delo ali za posebne dosežke na posameznem področju, opredeljenem z zakonom.

Ministrstvo za finance pripravlja novi zakon o dohodnini. Po predlogu zakona, ki je trenutno v postopku medresorskega usklajevanja, bodo nagrade za izjemne dosežke na posameznem področju, ki bodo imele naravo rednega dohodka, obdavčene z dohodnino.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

na vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca v zvezi z razbremenitvijo plačila trošarin za biodizelsko gorivo

---

Na vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca v zvezi z davčno razbremenitvijo biodizelskega goriva odgovarjamo, da je Vlada RS dne 16. julija 2003 določila predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o trošarinah in ga predložila v obravnavo in sprejetje Državnemu zboru RS. Predlog zakona sledi možnostim, ki

jih ponuja veljavna evropska ureditev na tem področju, in dopušča, da se od biogoriv oziroma goriv iz obnovljivih virov trošarina ne plača. Oprostitev se uvaja s spremembo 53. in 54. člena veljavnega zakona. Takšno rešitev je v dosedanjem zakonodajnem postopku podprl tudi Državni zbor RS.